

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

WAARNEMEND HOOFDREDACTEUR: E. P. WELLENSTEIN. — GRIFFIER: N. H. KINGMA
REDACTEUREN: R. A. BRZESOWSKY — P. VOS

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

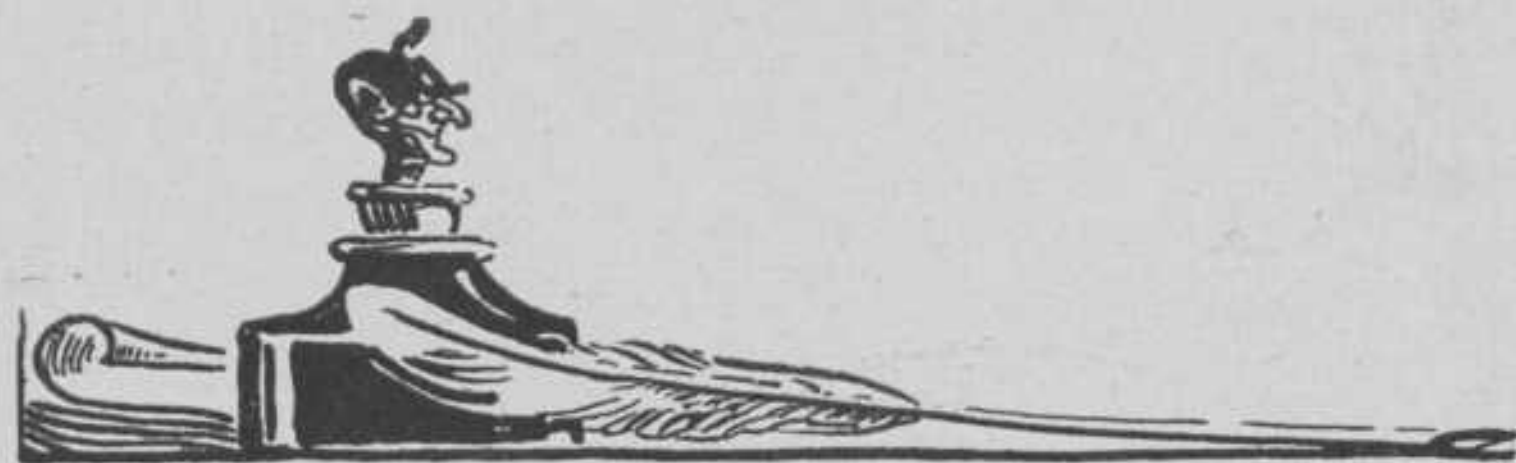
UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4
17e JAARGANG 4 OCTOBER 1940 10 BLZ. No. 4

PROF. P. MEYER

BIJ ZIJN AFSCHIED ALS HOOGLEERAAR AAN DE TECHNISCHE HOOGESCHOOL

Duy A.

REDACTIONEEL

Poovere Condoléance

Hoe droef het ook ieder te moede moet worden, als hij, om zich heen ziende, al meer en meer verloren ziet gaan van al datgene, wat hem vroeger juist de levensspijs kruidde, toch zal hij dit nimmer als essentieel kunnen voelen, mits hem een bepaalde, moeilijk te omschrijven eigenschap eigen is, die men misschien het beste met *stijl* kan aanduiden.

Het is dan ook met intense verwondering, dat de Redactie van het O.O. wekelijks kennis neemt van het inferieure gekwezel, waarmee enkele studentenblaadjes hun belangrijkste kolommen meenen te moeten vullen.

Als ge niets te zeggen hebt, beunhazerige vliegenzwammen, houdt dan toch Uw mond!

En als ge iets te zeggen hebt, wat ge eigenlijk niet kunt zeggen, gaat dan op een regenachtigen avond naar Uw oude baker toe, en fazel tusschen tien en vier de heele dubieuze historie met haar uit, tot ge er beiden even ziek van zijt geworden, als een buitenstaander bij de eerste oogopslag reeds is.

Maar tracht niet steeds het laatste woord te hebben, en wordt U eindelijk eens bewust van het feit, dat ge een zeer oude en schoone traditie vertegenwoordigt, die ge met Uw minderwaardige geschrijf waarachtig niet in discredit zult kunnen brengen.

En aangezien ge deze traditie ook niet blijkt te kunnen handhaven, zult ge in den vervolge eens duchtig moeten nadenken, voor ge U waagt aan een verantwoordelijkheid, die te zwaar is voor Uw smalle schouders!

Na dit onverkwikkelijke quaestietje, dat de Redactie even van het hart moest, kan zij U een verheugende mededeeling doen. De zaak is eenvoudig, doch stemt daardoor te meer tot blijdschap. De Kerkvoogdij der Nederlandsche Hervormde Gemeente heeft n.l. besloten in de Oude en Nieuwe Kerk alhier banken in te stellen, welke speciaal voor studenten bestemd zijn. Nadere bijzonderheden hierover kunt U vinden in de mededeeling op pag. 3.

Als resultaat van een aantal besprekingen met de Centrale Commissie voor Studiebelangen, en voortvloeiende uit een behoefte, welke zich reeds lang deed gevoelen, kan de Redactie U het volgende mededeelen:

Alle copy van de zoogenaamde T.H.-pagina van De Spiegel zal in het vervolg vereenigd worden tot een apart, wekelijks verschijnend blad, dat wordt toegezonden aan alle leden der zeven vakverenigingen. Dit blad bevat dus alle officieele mededeelingen der Technische Hoogeschool, benevens die der N.S.F. en der vakverenigingen zelve.

De Spiegel echter blijft in de gebruikelijke vorm bestaan, en bevat dus dezelfde, bovengenoemde copy, alleen in anderen vorm opgemaakt. Dit impliceert, dat leden van het D.S.C. - leden van vakverenigingen alleen De Spiegel toegezonden krijgen, daar de inhoud immers die van het mededeelingenblad dekt.

Indien de voortteekenen niet bedriegen, zal in de volgende week een aanvang kunnen worden gemaakt met de uitgave van dit algemeene orgaan der Centrale Commissie.

Zij, die tot op heden De Spiegel niet aan het juiste adres of in het geheel niet ontvingen, worden erop gewezen, dat de desbetreffende gegevens aan de N.V. W. D. Meinema, Hippolytusbuurt 4-6, dienen te worden gezonden.

DE SCHRIJVER ZONDER PEN.

Hij woonde al jaren in de stille, afgelegen buurt van de groote stad en de winkeliers, die hem kenden, vonden hem een zonderling. Dat vertelden ze tenminste hun klanten. Want een man, die heel alleen drie-hoog op een zit-slaapkamer woonde, nooit uitging dan om een paar inkoop te doen, nooit post of bezoek kreeg en wiens naam ze niet eens wisten, paste bij hun indeeling van het menschedom in de categorie zonderlingen.

Niemand wist echter, dat hij kunstenaar was, niemand vermoedde de rijke talenten van dien stillen man. Alleen hij zelf wist, welk een gevoelswereld zijn ziel bewoonde, hoe teer en mooi, of frisch en krachtig hij de dingen zag, die om hem heen waren of gebeurden.

Maar het bleef bij het waarnemen en doorvoelen. Nooit poogde hij zijn gevoelens in woorden uit te drukken of met verf en penseel in beeld te brengen. Dat kon hij niet; zoodra hij het poogde zag hij in, dat de woorden of het beeld geheel andere dingen weergaven, dan hij bedoelde. Slechts eenmaal was het gelukt, dat neer te schrijven, wat hij wou.

Het waren maar een paar bladzijden, proza en poëzie afwisselend. 's Avonds, in het lamplicht op zijn stille kamer, nam hij het beduimelde schrift in het roode koft uit de kast en begon te lezen. Na een paar regels al stond hij op, draaide het licht uit, schoof het raam op en keek uit over de donkere straat. Zijn gedachten gingen terug naar de nacht, waarin hij had kunnen schrijven.

Hij was toen in een klein dorpje in Hongarije tijdens een zwerftocht door de West-Europeesche landen. Het was dien avond om de een of andere reden feest in het stadje. Zijn tweede-rangs hotel had niet achter willen blijven en een strijke voor de weinige gasten gehuurd. Na het eten kwamen vijf zonderling uitgedoschte zigeuners en een vrouw op het terras. De wilde primitieve muziek maakte op den toerist een diepen indruk, en hij tracteerde de musici, die op het laatst alleen voor hem speelden.

Het was al laat geworden. De feestgangers schenen niet van nachtbraken te houden, want in het stadje was alles uitgestorven. Alleen op het terras van het kleine hotel zat nog de eenzame toerist en speelde het zigeunerstrijkje. Wilder en hartstochtelijker was hun muziek dan voorheen, de violist speelde als een bezetene, ook de anderen waren in vuur. Alleen de vrouw zat stil en keek naar den grond.

De muziek knapte af, wreed-plotseling. Er heerschte een moment van intense stilte.

Toen stond de vrouw op, sprak een paar woorden met de anderen. Zij zou zingen.

Langzaam, heel rustig en zacht zette de muziek in met een kalme, eentonige wijs. De zigeunerin deed een stap naar voren en begon mee te zingen, soms neuriend, half binnensmonds, dan weer scherp articulerend.

De toehoorder had de oogen gesloten, om beter te kunnen hooren. Het lied, met zijn wisselend rythme en heerlijk-mooie klanken, hield hem als in een droom gevangen. Maar boven alles klonk de stem, die niet meer zong, maar soms vleide, soms dreigde. De stem liefkoosde, maar gaf ook striemende zweepslagen, zij beloofde, doch nam de belofte even later terug. De muziek werd sneller, de musici gaven zich tot het uiterste. Dikke tranen drupten langs de wangen van den violist, de man achter de cymbalo hijgde, alsof hij hard liep. Het tempo zakte echter. De stem werd zachter, milder. En eindelijk vloede de muziek weg, in oneindige verten . . .

De man, die dit gehoord had, voelde zich stomdronken. Toen hij opstond, wankelde hij, zwaaiend, zonder omzien, liep hij het hotel in. In een droomtoestand ging hij naar zijn kamer, zette zich aan tafel. Het schrift met het roode koft lag voor hem.

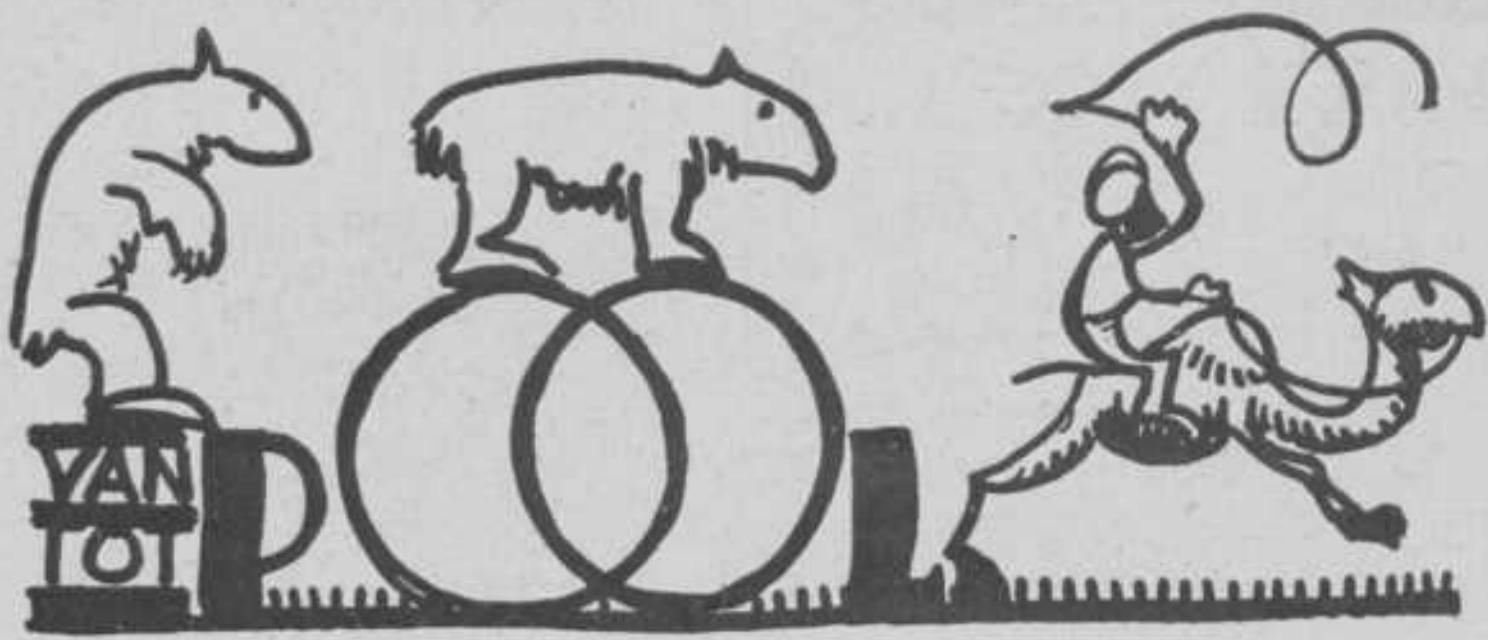
Maar hij schreef nog niet. Met inspanning van alle krachten dwong hij zich, na te denken, tot het dronken gevoel zijn hersens niet meer benevelde.

Daarna schreef hij. Het waren maar een paar bladzijden, proza en poëzie afwisselend. Mooier, edeler of warer, werd ter wereld echter nooit iets geschreven. Zijn overkropt gemoed deed hem zonder aarzelen de juiste woorden kiezen, hij hoefde niets te veranderen of door te strepen.

Dat is het geheim van den eenzamen man, dien men een zonderling noemt. Zijn onogelijk roode schrift bevat een volmaakt kunstwerk, doch de prijs, die hij ervoor heeft moeten betalen is, dat hij nooit meer schrijven kan.

J. E. KOCH.

TIJDNOOD II.

Beseft gij met welk een donderend geweld de hedendaagsche toestand op U inwerkt? Beseft gij met welk een angstig gezicht U zich een voorstelling tracht te maken van het voor-gevoel, dat U te gronde gericht bent?

Zijn de granaten, kogels en bommen geen voorboden van de ruwheid, waarmee U van den aardbodem wordt weggevaagd? Geloofst gij in het Noodlot misschien?

Weet u wat waar is en wat niet waar is? Al deze vragen slaan U misschien wakker en doen U opkijken van Uw dagelijksche bezigheden. Bent U veranderd of ben ik het?

Heeft U misschien een klap van een geest gehad, een slijmerig uitzierend geheel, dat ongemerkt door Uw kamer sluipt, zich vastkleeft aan Uw stoel, uw licht verduistert en ten slotte U zelf in donkere nevelen achterlaat?

Deze demon heeft op zijn geweten, dat U gedachteloos naar een onbekend punt in de ruimte zit te staren, een punt, dat U zich groen en frisch voorstelt en dat toch zoo duister en donker is.

Zonder eenige reden staat U gefascineerd op, zet de radio aan en weet misschien nog niet, waar U aan denkt.

U geeft zich over aan een prachtig boek, het boeit U, met stijgende nieuwsgierigheid verslindt U de letters, die op het papier staan.

Met een plof is het uit, Uw gedachten concentreeren zich nog even, dan is het uit, wederom passeeren donkere gedaanten uw levensboek.

Somberheid spiegelt zich af. Toch niet, lezer! U weet, welk een frisch rood U omringde, toen ge werd geïnaugureerd, Uw Senaat gehuld in zijn karakteristieke teekenen, als het ware de verpersoonlijking van het *Inspice et Cautus Eris*.

Toen beseft U de blijde plechtigheid van het oogenblik. Nu hult U zich ook in de corps sfeer, zoekt de zon op en beidt uw tijd, om aan den wensch van velen vóór U te voldoen.

Weer zwijgt U stil, plechtige lasten hebben U toch naar Delft getrokken, of niet soms?

Vergeef mij mijn indiscrete manieren om U ervan te overtuigen, dat U een vod bent, net zooals alle anderen.

U bent nog niet moreel verrot, maar loopt de kans het te worden.

Zwartachtig zweeft de geest om U heen, en tracht met zijn zuignappen zich vast te klampen aan Uw arme ziel en hoofd. Maar wat zie ik, wie is dat?! Een blonde vrouw in een prachtig jong-rood kostuum, zij huppelt over U heen, krabt U over uw haar en brengt Uw pommade-hoofd heerlijk in de war. Ach ja, zij is het ook, die mij laatst van U vertelde.

Ach, zij is jong en zoo schoon, laat haar veel over Uw hoofd strijken. Zij fluistert U zoete woorden in uw ooren. Spits deze goed, zij kan niet buiten U, *Inspice et Cautus Eris*!

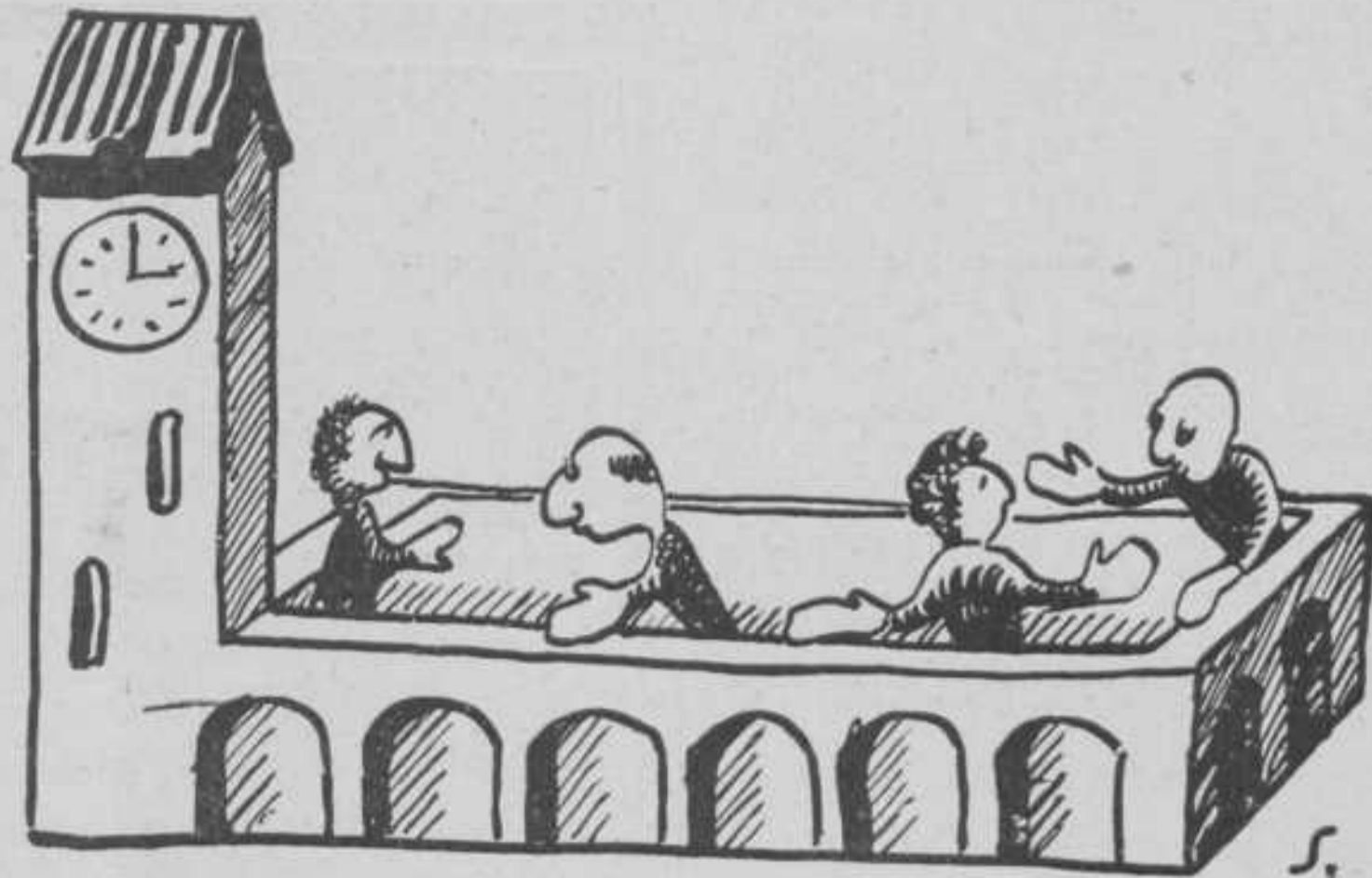
BRZ.

De Kerkvoogdij der Ned. Hervormde Gemeente te Delft maakt bekend, dat zoowel in de Nieuwe als in de Oude Kerk een *studentenbank* is aangewezen, waarin de plaatsen voor studenten vrijgehouden zullen worden tot drie minuten voor den aanvang van de godsdienstoefeningen.

In de Nieuwe Kerk is het de bank 5 in vak K; in de Oude Kerk bank 7 in vak F.

Namens de Kerkvoogdij der Ned. Herv. Gem.,
H. B. DORGELO.

SUITE SANS SENS.

I. *Misère.*

Mijn hart is ruim.

Maar de stank van 't urinoir is al te penetrant in dezen hoek; en werkelijk, ik kan de noodzaak van 't bestaan van dien weerzinwekkenden neger niet inzien.

Hij blaft mij aan, en dreigt mij met hel en verdommenis; hij citeert teksten uit 't boek des Heeren, oreert, strekt zijn armen naar mij uit, als wil hij mij aan zijn hart drukken, doch het volgend moment deinst hij weer ontzet achteruit en scheldt mij voor Satan en 't Grootte Beest, waarop hij vertwijfeld zijn blikken ten hemel heft. De vervelooze balken van de zoldering brengen hem dan plots ruw tot de werkelijkheid terug: hij kijkt enkele seconden wezenloos voor zich uit, wendt zijn walgelijken kop langzaam naar mij toe, boort zijn oogen in de mijne, en begint opeens flauw te grijnzen.

De vlegel! Dit is wel het laatste wat hij zich permitteeren kan! Zijn vettige, behaarde hand pakt het glas, en hij giet den drank voorzichtig in zijn keel; als een duveltje in een doosje beweegt zijn adamsappel op en neer, sneller en sneller, bravo, neger, bravo!, zoo mag ik het zien, dit zijn tenminste nog eens dingen, die het leven de moeite waard maken! Allard, onmiddellijk nog een glas bier voor dit zwijn!

* *

Och, de problemen des levens zijn zoo eenvoudig, als men ze maar weet in te deelen. Er zijn problemen voor 's ochtends, voor 's middags, voor 's avonds, en dan natuurlijk de problemen voor de nacht. Ieder soort keert elken dag terug, en elken dag is de oplossing even simpel.

Buiten tikt de regen, binnen is het kil. De neger is stotend leelijk en voor enkele malen vijftien centen koop ik mij mijn buik vol lol. Maar werkelijk, de stank van 't urinoir is al te penetrant in dezen hoek!

Adieu, neger, adieu! De schepselen des Heeren vermaken zich, ieder op zijn eigen wijze, ten koste van zichzelf. Adieu!

II. *Heure céleste.*

Mijn hart is ruim.

Maar de stem van den voorganger is wat al te galmend in dezen hoek. Voor mij zitten blonde krullen, en naast mij bruine. Waar ligt het begin van onze begeerten en waar het einde? De goden lachen op den Olympus, en wij lachen beneden.

Zoo is alles heel eerlijk verdeeld, en er zou weinig reden tot klagen zijn, als we maar een flink stuk dommer waren, en niet zoo ijselijk teerhartig.

Voorganger, voorganger, dat was prachtig gezegd! Kijk eens, hoe mooi Uw schapen het vinden! Ze zien tot U op als tot een wezen van hooger orde, en hangen hun zielen aan Uw bekrompenheid op als aan een kapstok! Dat is nog eens een leventje, veel beter zijn dan alle anderen, en het nog willen weten ook. Een beroep met perspectief voor eeuwen vooruit, en in alle dimensies.

Ik zie het al voor me: een aardig, oud, witgepleisterd huis met een boomgaard en een bleek, en rondom boeren, boeren en nog eens boeren, tot aan den horizon toe. Zondag is de dag van zwarte zij en witte boorden, de andere dagen zijn dagen van mest, zweet en klei.

Wat zou dat alles mooi zijn, als er voor mij maar geen blonde krullen zaten, en naast mij geen bruine! Boeren zijn boeren, banale meisjes zijn banale meisjes, en die twee zijn nu eenmaal absoluut onverenigbaar. Buiten schijnt de zon; binnen juicht de voorganger over dingen, die ik niet ken.

Alle menschen willen een flauwe imitatie zijn van hem, dien zij den hoogste noemen.

En dat zal wel altijd zoo blijven.

E. P. W.

STEIJGER'S SLAGERIJ

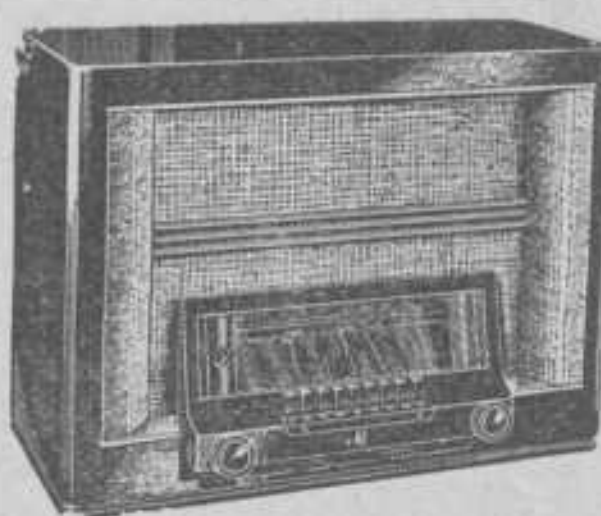
Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar
het moet van STEIJGER zijn

VOOR RADIO.... NAAR HEES & Co.

Alléén HEES & Co biedt keuze
uit de 5 beste radio-merken:

PHILIPS — ERRES —
BLAUPUNKT — WALDORP — TELEFUNKEN

Vraagt eens aan op welke wijze U eigenaar wordt van een modernen ontvanger, in een ongekend mooie uitvoering en met schitterende weergave.

Bij HEES & Co keuze uit meer dan 50 typen.

De aanschaffing maken wij U gemakkelijk. - Vlotte bediening. - Coulante service. Vraagt zonder eenige verplichting de rijk geïllustreerde cat. No. 3.

N.V. HEES & Co, DELFT Ons Muziekhuis is
CHOORSTRAAT 1—3. éénig in den lande.

HEINEKEN'S

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM

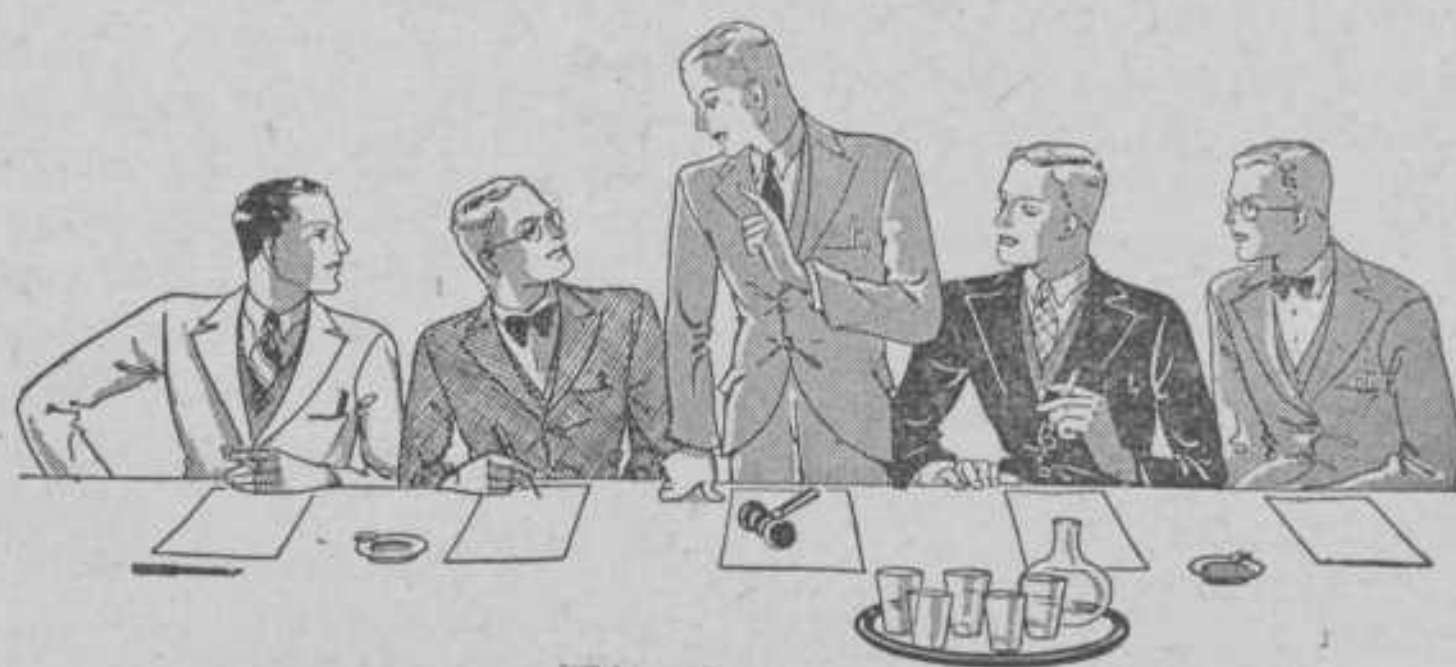
GROOTSTE
BIERBROUWERIJ
ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

STAATSMIJN PRODUCTEN

De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereniging

en.....wij laten drukken bij Meinema

ZOO JUIST VERSCHEEN:

DIDACTIEK EN METHODIEK VAN DE WISKUNDE EN DE MECHANICA

Een leidraad voor ieder, die daarin studeert of onderwijs geeft met
tal van raadgevingen voor het doen van examens

door Prof. Dr FRED. SCHUH

FORMAAT: 8° ROYAAL 256 BLADZ.

PRIJS: ING. F 6.25 GEB. F 7.50

Verkrijgbaar in den boekhandel en in de toonzaal van
UITGEVERIJ WALTMAN, HIPPOLYTUSBUURT 4

Betragt Uwa melk en melkproducten van de N.V.

Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGENSTRAAT 66-70

TELEFOON No. 42

Gerechtigd t/h voeren v/h Rijksbotermerk.
Het Rijksbotermerk waarborgt prima
kwaliteit en een laag vochtgehalte.

Gebruikt „VETHCO” gepasteuriseerde
melk in flesschen, roomt op, smaakt als
rauwe melk en is onovertrefbaar.

OUDE JENEVER

Drink als regel matig, maar dan ook regelmatig

DE KUYPER

Stoomwasscherij

J. J. SMIT

OOSTSINGEL 67-72
TEL. 1520 - DELFT

*Meest betrouwbaar
ook voor Heerenwasch
geeft Uw proefwasch.*

Pelikan Vulpen

doorzichtig
betrouwbaar

f 12.50

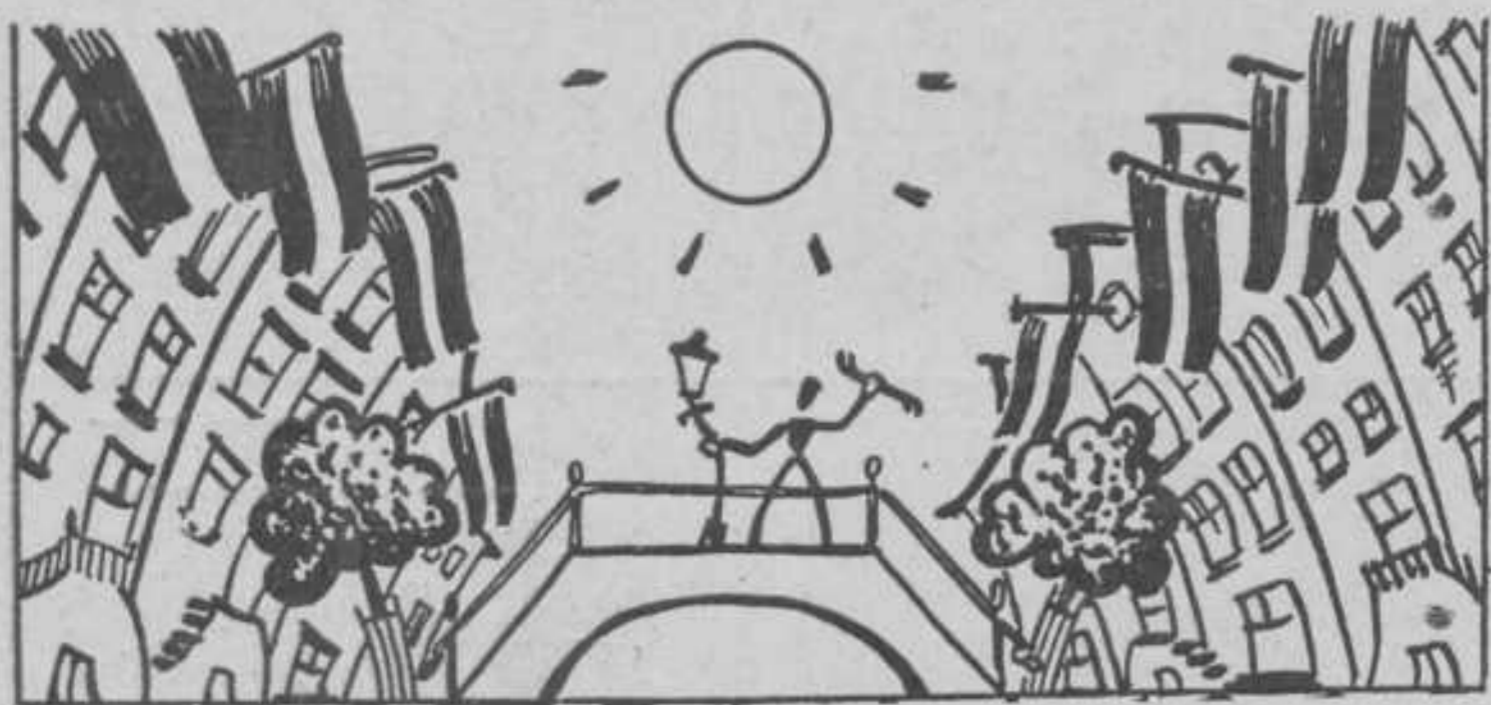
GÜNTHER WAGNER, PELIKAN MIJ. N.V.
AMSTERDAM-SINGEL 294

Voor eerste klas
Rijwielen
Onderdeelen
Reparaties
UW ADRES

RIJWIEL-, MOTOR- EN
RADIO-HANDEL

C. J. HULSCHER

ACHTEROM 163
TELEFOON No. 427

HOEDEN EN PLUIMEN

Er rijdt een statiekaros door Delft; op den bok zitten strak en stam een koetsier en palfrenier in livrei, hoog boven de voorbijgangers, die, als ze het rijtuig zien, eerbiedig hun hoed afnemen. Een enkelen maal wordt als wedergroet een rijzweepje door het geopende raampje naar buiten gestoken, of klinkt een hartelijk bonjour boven het wielgeratel uit. De karos houdt stil voor den achteringang van de Societeit; de palfrenier springt op den grond, en opent de deur, waaruit een rijzige jongeman, met langen blonden baard en forschen knevel, haastig naar buiten stapt. Hij is gekleed in het galauniform van ritmeester der Gele Rijders, en zijn geheele verschijning getuigt van martialiteit en een zekere hooghartigheid. Met enkele flinke stappen is hij de achtertrap opgelopen, en begeeft zich nu naar het buffet. Hier gespt hij zijn sabel af, en gooit den chef de berenmuts toe.

„Goedenmorgen meneer, dag meneer, dank U wel meneer!”
„Hang dat even aan den kapstok, hè.”

„Zeker meneer, zou ik Uw sabel ook niet”

„Geen quaestie van, die kan ik beter gebruiken dan jij; maar nee, zeg, pak aan, ik heb mijn rijzweep.”

Hij haalt de zweep uit zijn laars, en slaat zuiver een der lampen boven het buffettafeltje tot scherven.

„Aanvullen uit Uw voorraad, meneer?” vraagt de chef.

„Wel wis en drie, en, parbleu, Rinus!, een groote pul Heinekens, maar ijskoud, en mijn lange Goudsche.”

„Kunt U die zweep niet wegleggen, meneer? Straks val ik er maar over.”

„Je kunt 't ding houden, als ik snel mijn bier krijg.”

„Niet zoo haastig, meneer.”

Daar komt een jongerejaars de middenzaal in, en wil aan den leestafel plaats nemen. Alvorens te gaan zitten, ziet hij echter wie nog meer aanwezig is, en stamelt een beleefden groet. De jonge ritmeester kijkt boven zijn schuimenden pul uit, en roept dan onmiddellijk den jongen bij zich.

„Trek mijn laarzen uit.”

„Op je bolle oogen,” is het brutale antwoord.

Dan echter is er maar weinig meer nodig of het slachtoffer zit op den grond voor den officier, die terloops zachtken met zijn sporen in het hoofd beneden hem hakt. Een straaltje bloed sijpelt langs het gezicht.

„De verbandkist, Rinus, en twee pullen bier.”

„O, bent U weer bezig geweest, wildkop.”

De jongen is weer op den been geholpen, en zit nu ook aan het buffettafeltje, met een glas bier.

„Ik wensch te duelleeren,” zegt hij ferm.

„Heel goed, uitstekend, op den blanken sabel.”

Rinus bemoeit zich nu met het geval:

„Dat zal je wel laten, lange ritmeester.”

De jongen inmiddels, geheel overstuurd door het voorgevallene, en reeds over zijn dwazen tweegevechtmoed heen, begint plotseling te huilen. De ritmeester klopt hem op den schouder, en spreekt hem vaderlijk toe:

„Welaan dan, ik zal Rinus gehoorzamen: We zullen maar niet duelleeren. En hier heb je een lintje, van dezelfde orde als de President Bestuur op den Kroegdiës van mij kreeg.”

„Houd die lintenrommel toch in Uw zak, meneer, en geef liever een lekkere sigaar weg, daar heeft meneer veel meer aan,” werpt Rinus er tusschen in.

„Ja, oude beul, laten we liever zuipen,” zegt nu plotseling de weer vrijmoedig geworden jongerejaars.

„Natuurlijk, sans doute, naar Chris.”

De jongerejaars bukt zich dan ijverig om een der kruizen, die in het enthousiasme van den borst van den ritmeester is gevallen, op te rapen.

„Dank je, amice! Chef! Rinus! Mijn sabel, mijn muts, mijn zweepje. En bel baron P. op, dat ik vanavond niet bij hem kom dineeren, omdat ik dronken ben, en zeg dat hij de cholera kan krijgen. Vertel het Bestuur, dat ik vannacht niet kan komen stoepen; stuur mijn rijtuig weg, en laat de volgende tram hier stoppen.”

VEREENIGINGEN

D.S.A.F.V.

De deelnemers aan den fotowedstrijd worden verzocht met hun afdrukken of vergrotingen *Donderdag 10 October, 's middags om 5 uur* bijeen te komen op de bibliotheek van de Societeit Phoenix, waar de resultaten gezamenlijk zullen worden beoordeeld.

Na het avondeten zullen enkele smalfilms van leden, kleurenfoto's en de Lustrumfilm van de D.S.A.F.V. geprojecteerd worden. Zoowel een 16 als een 8 mm projectietoestel zal aanwezig zijn, en het Bestuur zou het dan ook zeer op prijs stellen, indien de leden hiervan zooveel mogelijk gebruik maakten. Degene, die dus over aardige eigen films beschikt, wordt uitgenoodigd deze mede te brengen.

Namens het Bestuur,

P. J. DE LINT,

President.

DELFTSCHE STUDENTEN AERO-CLUB.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Aero-club heeft zich als volgt samengesteld:

R. H. 't Hooft

President.

J. Houwink,

Secretaris.

J. S. Garrar,

Thesaurier.

J. Wiersum

Vice-president.

D. J. van Wijk,

Commissaris.

Namens het Bestuur,

J. HOUWINK,

Secretaris.

Daar de Redactie van het Officieel Orgaan hare bemoeiingen in zake de jassen-en-hoeden-dieverij, godlof!, met enig succes bekroond heeft gezien, gaat zij er nogmaals toe over een lijst van schande te publiceeren.

Tevens maakt zij er de jongelui, die hun domme fout willen herstellen, op attent, dat als dank voor het wekenlange gebruik van een andermans kleedingstuk *een bepaald gebaar niet achterwege kan en mag blijven*. Het zonder meer achterlaten in de garderobe moet als absoluut onvoldoende beschouwd worden; hiermede blameert men zichzelf en zijn aanstaande vrienden.

Bruine deukhoed, gemerkt J. A. B.; J. A. Borggreve.

Grijze deukhoed, gemerkt W. de I; W. de Jongh; (beide ontvreemd van de bovenkapstok op O. D. 35).

Beige regenjas met riem, Showerproof; H. W. L. Heyning.

Grijze deukhoed, Fléchet; gemerkt J. H. K.; J. H. Kessler.

Gele regenjas, „Big Ben”, J. A. Borggreve.

Grijze deukhoed van Petit, R. A. Brzesowsky

„Schreeuw niet zoo, meneer, dan moet U weer te veel drinken,” is de juiste opmerking van Rinus.

„Nog twee bier dan, voor de tram komt, jij toch ook, kereltje?”

„Graag, fluim.”

„Ik kom tòch vannacht stoepen, Rinus, zorg voor politieafzetting.”

„U bent dwaas, meneer; twee bier, meneer.”

J. K.

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

**VREDESTEIN
RUBBERVLOEREN**

voor elk
bedrijf

**HOLLANDSCHE
SOCIETEIT**
VAN
LEVENSVZERKERINGEN &
HEERENGRACHT 475 AMSTERDAM C

MODERNE RISICOVERZEKERINGEN
LAGE AANVANGSPREMIE MET
VOLLEDIGE RISICODEKKING

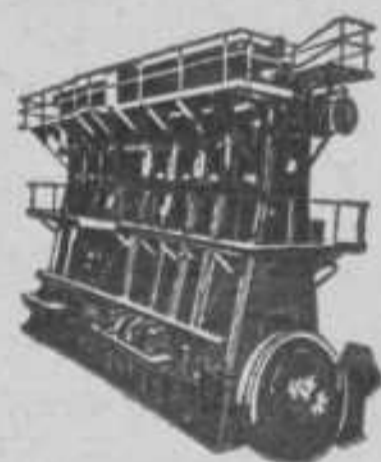
ZEER GUNSTIGE OMZETMOGELYK-
HEDEN IN CONTRACTEN NAAR KEUZE
MET MEER OF MINDER SPAARELEMENT

OPGERICHT
ANNO
1807

ZEVENTIEN INFORMATIE-KANTOREN
DOOR
GEHEEL NEDERLAND

Vraagt Uw
inlichtingen bij:
INFORMATIEKANTOOR
's-GRAVENHAGE
Mauritskade 17
Telefoon 117848

VACANT

**Eenvoud,
Bedrijfszekerheid,
Zuinigheid**

zijn de kenmerken van:

WERKSPOOR SCHEEPS-DIESELMOTOREN

De viertactmotoren zijn uitgerust met
het bekende drukvullingsysteem vol-
gens Werkspoor-patent.

WERKSPOOR N.V. - AMSTERDAM

Bij Uitgeverij Waltman zijn, in opdracht van de Centrale Commissie
voor Studiebelangen, verschenen:

Handleiding No. 23

Electriciteit

door

Prof. Dr H. B. Dorgelo

Prijs f 4.-

Handleiding No. 62

**Electronen, Atomen
en Moleculen**

door

Prof. Dr H. B. Dorgelo

2e herziene druk. Prijs f 3.50

N.V. NEDERLANDSCHE AANNEMING MIJ

VOORHEEN FIRMA H. F. BOERSMA

BINCKHORSTLAAN 135 — 'S-GRAVENHAGE

TECHN. HOOGESCHOOL.

De Rector Magnificus maakt bekend, dat de heer Dr. Ir. H. J. van der Maas, benoemd tot gewoon hoogleeraar in de Afdeling der Werktuigbouwkunde en Scheepsbouwkunde om onderwijs te geven in de vliegtuigbouwkunde, op Donderdag 10 October 1940 des namiddags te 3 ure, in een openbare senaatsvergadering in de vergaderzaal van den Senaat der Technische Hoogeschool, Oude Delft No. 118, een rede zal houden naar aanleiding van zijn ambtsaanvaarding.

Voor zoover de plaatsruimte het toelaat, kunnen belangstellenden hierbij tegenwoordig zijn.

Na afloop van de plechtigheid zal de gebruikelijke ontvangst door den Hoogleeraar in het Hoofdgebouw, Oude Delft No. 95, plaats vinden.

De Rector Magnificus,
C. J. VAN NIEUWENBURG.

De Rector Magnificus maakt bekend, dat alsnog gelegenheid tot inschrijving wordt gegeven op Woensdag 9 October 1940 van 10-11 uur v.m. in het Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool, Oude Delft 95.

De Rector Magnificus der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat er alsnog gelegenheid tot inschrijving wordt gegeven op Woensdag 2 October a.s., des voormiddags van 9.30 tot 12 uur.

Prof. dr. ir. A. van Rossum maakt bekend, dat hij zijn colleges zal aanvangen op Maandag 7 October a.s. van 11-12 uur in de collegezaal van het Laboratorium voor Technische Botanie.

Voor de Kerstvacantie zal in ongeveer 10 colleges een algemeen overzicht worden gegeven over rubberchemie en rubbertechnologie.

VAK-VEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Lezing door den heer Ir. H. J. van Lessen, Hoofdingenieur der Nederlandsche Spoorwegen over het onderwerp: Eenige mededeelingen omtrent Electriche en Diesel-electriche Tractie voor Spoorwegen, op Dinsdag, 14 November 1939, om 20 uur, in zaal b van het Laboratorium voor Electrotechniek, Kanaalweg 2b.

Namens het Bestuur,

K. DROOGLEEVER FORTUYN,

Secretaris.

REPETITOREN

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert: ELECTRICITEIT, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook beknopte cursus), WISSELSTROOMTHEORIE (prop. en cand. ex.), THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER, Kanaalweg 2b, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

Ir. A. C. van Horssen, assistent T.H., Westeinde 58B, Voorburg, repeteert BOUWKUNDE voor W. en M. en UTILITEITSBOUW voor B. en C.

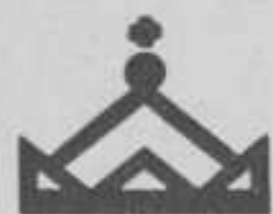
WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. C. J. D. M. Verhagen, Botaniestraat 30, Delft, assistent Technische Physica, tenteert en repeteert NATUURKUNDE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H. Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.)), Tel. Den Haag 118393.

OPTISCHE INSTRUMENTEN en PHYSISCHE OPTICA, bij Ir. F. Hekker, n.i. (oud-assistent T.H.), Piet Heinstraat 68, Delft.

Voor deelname aan deze rubriek (25 plaatsingen voor f 25.—) wende men zich tot de Admin. van „De Spiegel“, Hippolytusbuurt 4, Tel. 160.

KONINKLIJKE-BEGEER

VOORSCHOTEN

OFFICIEEL LEVERANCIER VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HET SPECIALE ADRES

voor wedstrijdprizen, club-insignes, etc. in alle uitvoeringen.

Vraagt onze prijscourant met afbeeldingen of speciale ontwerpen.

DE ROTTERDAMSCH DROOGDOK MIJ

Werf te Rotterdam
Telefoon 72920

Werf te Schiedam
Telefoon 69023

14 hellingen tot een lengte van 750 ft.
7 droogdokken tot een cap. van 20000 ton

**Bouw en reparatie van
Schepen en Machines**

NIEUWE ROTTERDAMSCH COURANT

Het voornaamste dagblad van Nederland.

De N.R.C. geeft wat ontwikkelde menschen moeten weten.

Studenten-abonnementen f 15.- per studiejaar.

Men vrage gratis proefnummers aan ons agentschap: OUDE KERKSTRAAT 7, DELFT

TECHN-HOOGESCHOOL

Wijziging in den lesrooster 1940—1941.

Met ingang van Donderdag 3 October 1940 worden de colleges Analyse en Vectoralgebra van Prof. dr. ir. J. A. Schouten op Donderdag van 9-10 bestemd voor C_2 , L_2 , W_2 , S_2 , E_2 en N_2 en van 10-11 uur voor C_2 , L_2 , S_2 , E_2 , N_2 , *niet meer gehouden* in zaal 114 van het gebouw voor Weg- en Waterbouwkunde, *doch in het Laboratorium voor Technische Physica*.

Het college Scheikundige Technologie van Prof. dr. A. M. A. A. Steger, bestemd voor studenten T_4^{**} en T_5^{**} op Donderdag van 1-2 uur wordt verplaatst naar 4-5 uur. De cursus wordt voortgezet op 10 October 1940.

De Secretaris van den Senaat,
H. B. DORGELO.

Prof. dr. J. A. Mekel maakt bekend, dat hij zijn colleges heeft aangevangen op Maandag 30 September.

De cursus „Microscopisch onderzoek van planten en van plantenproducten” zal gehouden worden op Donderdagmiddag 1 uur 15 tot 4 uur en Zaterdagmiddag 1 uur 15 tot 4 uur.

G. VAN ITERS ON Jr.

Lector dr. G. Meijer maakt bekend, dat hij zijn 5e jaars college over Wolfram en toepassingen zal aangevangen op Dinsdag 8 October.

Lector ir. H. Gravestein maakt bekend, dat hij het college Microchemie heeft aangevangen op Maandag 30 Sept.

VAK-VEREENIGINGEN

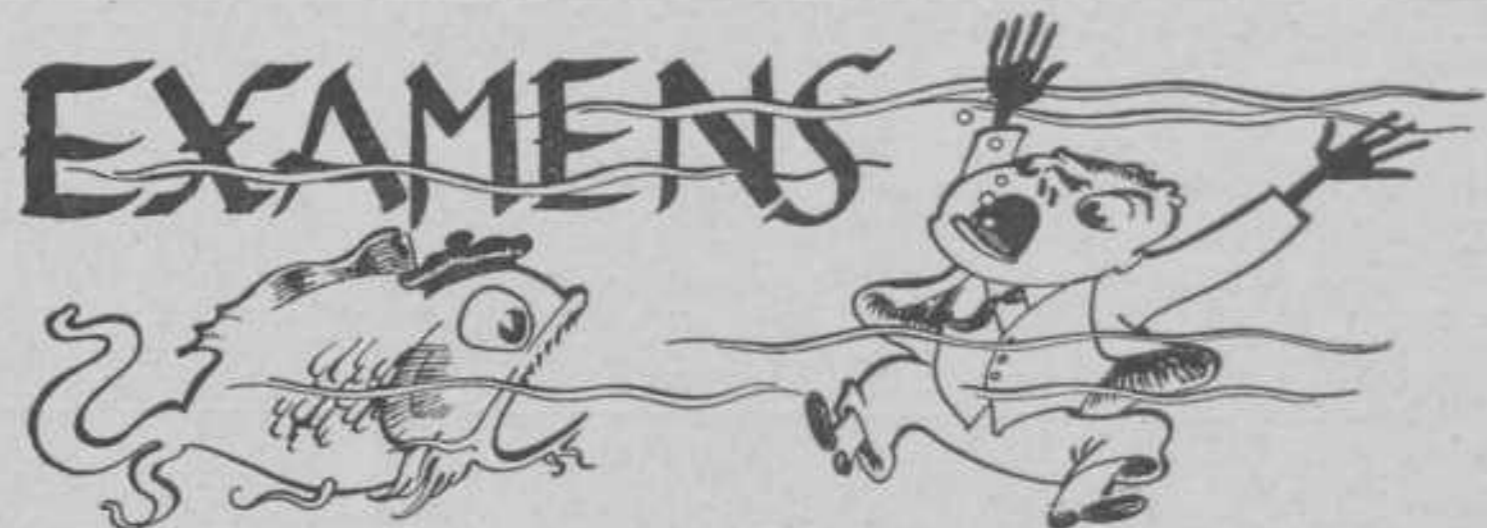
E. T. V.

Wegens het aftreden als bestuurslid van de heeren T. v. Eck, K. Droogleever Fortuyn, H. de Jonge Mulock Houwer, bestaat ingevolge artikel 11 van het huishoudelijk reglement gedurende 10 dagen de gelegenheid tot het stellen van candidaten.

Het bestuur stelt candidaat de heeren:

H. de Jonge Mulock Houwer voor de functie van president,
J. H. Hummel, voor de functie van secretaaris,
B. J. G. van der Pot voor de functie van commissaris.

Namens het Bestuur,
K. DROOGLEEVER FORTUYN, *Secr.*

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig Ingenieur: H. Glazenburg.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Mijningenieur: J. Bijl, A. van Faber, A. W. van Haften.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel-Ingenieur: C. van Bergeijk; J. M. Langeveld; J. R. Thierry.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel-Ingenieur: J. C. Kolff.

Kleine advertentiën

Moderne ZIT-SLAAPKAMER met pension

te VOORBURG voor één of meerdere personen. Mod. comf. Goede tramverb. met Delft en Den Haag. Laan v. Middenburg 13. Tel. 779584.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA'S DRUKKERIJ

STAAAT STEEDS
VOOR U GEREED

Zoekt Uw Voordeel!

Naamlooze Vennoetschap W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:
de tweede, geheel omgewerkte en vermeerderde druk van
**Nieuwe Methoden
voor Elementair-
analyse**

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

N.V. BROUWERIJ D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutenland 14, Tel. 92, Delft

WASSCHEN STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

WIJNKOOPERIJ ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.
WIJNHAVEN 11 DELFT
PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

DE VLEUGELS.

Eerst had ik niet gemerkt, dat ze op mijn rug zaten. Het was 's ochtends vroeg, en ik was uit bed gestapt met die monterheid, die iemand doortintelt, wanneer hij geheel is uitgeslapen. Wel had ik gevoeld, dat mijn pyamajasje op een gedrongen wijze om mijn borst knelde, doch ik was te slaperig nog om dat te realiseeren. Pas toen ik voor den spiegel stond te wachten op het volloopen van de waschbak, bemerkte ik de verandering voor het eerst.

Boven mijn schouders uit, staken twee vreemde knobbels. Glanzend wit en met veeren overtrokken. Ik keek onder mijn linkerarm door en zag de lange pennen tot op den grond slapen.

Ik was verbaasd.

Toen draaide ik me een kwartslag naar rechts om en monsterde de vleugels in den spiegel. Het waren werkelijke, machtige vleugels, grooter en sterker dan ik ooit eenige vogel had zien dragen.

Ik wendde mij weer terug en keek mijn spiegelbeeld vragend aan.

Tot dan toe had ik mijn rug en armen angstvallig stijf gehouden, zooals iemand zou doen, die door en door nat is en elke aanraking met een ander deel van zijn vieze kleeren wil vermijden. Het was alsof ik bang was, dat de vleugels door een onhandige beweging zouden afknappen.

Doch ik vatte moed en voorzichtig spreidde ik hen uit, tot de volle spanning was bereikt. Het was een breedte van 3 à 4 meter.

Ik vroeg mij af, hoe het mogelijk was, dat ik de vleugels reeds direct kon bewegen, zooals ik wilde. Ik kon voelen, dat zij met zware spieren aan den wervelkolom waren gehecht en het leek of het geen nieuwe spieren waren, doch uitbreidingen van de iliocostalis en de rhomboideus. De bedienende zenuwen van die spierbundels beschikten nu over uitgestrekter ledematen. Deze verklaring, die ik op het gevoel had gevormd, bleek later ook vrij aardig overeen te stemmen met de voorstelling, die Prof. van Bleyswijck van de biologische faculteit in Leiden, van mijn geval heeft kunnen maken. ¹⁾ Ik zal op de verdere medische details hier niet ingaan, daar zij voor het verloop van het verhaal niet ter zake doen en het is voldoende, dat ik U vertel, dat ik volledig heer en meester over de nieuwe ledematen was.

De eerste klap ermee was trouwens voor mijzelf voldoende bewijs van hun kracht. Ik viel namelijk achterover.

Toen ben ik op mijn bedrand gaan zitten om na te denken. Daarbij spreidde ik de vleugels als panden van een jacquetjas links en rechts uit. Ik bekeek eerst de veeren. Ze waren zacht en helder wit. En zoo prachtig, dat ik onwillekeurig het idee kreeg, dat ik een engel was geworden.

Een engel, die de wereld vrede en rust zou brengen, een bode en afgezant Gods. Ik dacht dieper na, maar ik kon me geen boodschap herinneren, noch voelde ik een overtuiging, die ik uit zou moeten dragen.

Maar, redeneerde ik tot me zelf verder, zou ik dan niet doen alsof en mij uitgeven voor apostel, heilige. Er lag een fraaie carrière voor me.

Ik stond op en liep naar het raam. Mijn zitkamer ziet op de Markt uit, en toen ik naar de nietige figuurtjes op het plein keek, stond het me plotseling duidelijk voor oogen. Ik zou de comédie spelen en ik besloot ermee te beginnen door majestueus uit het venster te vliegen.

Het was een kille morgen en ik keerde snel terug in de slaap-alcoof om mijn pyamabroek voor een zwaardere flanel te verwisselen. Een hemd of trui kon ik niet aantrekken, daar de

vleugels over de geheele lengte van mijn rug tot op de lendenen aan den romp aangesloten waren. Er was geen keus en ik besloot me maar halfnaakt in de kou te wagen.

Ik schoof het raam zoo wijd mogelijk open en begon me door de opening te wringen. Ik was daar nog niet heelemaal in geslaagd, toen ik me bewust werd van de onnoodige waaghalzerij om van een hoogte af te springen met vleugels, waar nog nooit mee gevlogen is. Gedachtig aan den raad, dien ik eens in Esquire had gelezen, ging ik naar beneden en opende de straatdeur om vanaf den beganen grond op te stijgen.

Het moet toen tegen 8 uur geweest zijn. Er waren weinig menschen buiten en het plein lag frisch en helder in de vroege ochtendzon.

Ik groette mijn buurman-cafehopper, die de houten schotten van voor zijn groote ruit verwijderde en nam een aanloop.

Het moet voor den braven kastelein merkwaardig geweest zijn om te zien, hoe ik eerst mijn breede vleugels uitspreidde en toen met twee forsche slagen over een gestationeerde auto zweefde. Ik maakte daarop een glijvlucht, waarbij ik bijna mijn evenwicht verloor en toen sloeg ik met tien forsche, gelijkmatige slagen een start, waarmee ik belangrijk aan hoogte en snelheid won. Zweefde uit en met een flauwe boog landde ik op de tinnen van het stadhuis.

Ik klom over de balustrade en bevond me in de dakgoot.

Me omdraaiend keek ik naar het plein. De vlucht was me geweldig meegevallen. Het leek me of ik de techniek van het vliegen reeds volkomen meester was. De zelfverzekerde kracht, waarmee de vleugels op lucht gesteund hadden, de volmaakte wijze, waarop ik den afstand had weten te schatten en mijn snelheid af te remmen, gevoegd bij de prikkeling van de tintelende, koude lucht, gaf me een intens genot. Een zoo opwindend gevoel, dat het voor iemand, die het nooit meegemaakt heeft, moeilijk is er zich een voorstelling van te maken. Ik wachtte even met verder vliegen, om de vlucht des te voller te kunnen genieten.

Maar toen ik weer over de steenen borstwering stapte en den afgrond zag, waar ik me in moest storten, was plotseling alle bravour geweken. Ik werd bang, verschrikkelijk bang, ik vertrouwde niet meer op mijn vleugels, ik voelde hun kracht niet zoo overtuigend meer, begon de vliegbewegingen te analyseren en raakte hopeloos in de war. Daarbij kwam nog, dat er zich onder mij op de Markt reeds een oploople had gevormd, dat nu elk oogenblik aangroeide. Ik voelde me als een kat, die niet uit een boom durft komen en nu aangestaard wordt door een nieuwsgierige, medelijdende menigte.

Toen schoot mijn goddelijke bestemming mij weer te binnen. Een engel kon niet als een bange poes met een brandweerd ladder in veiligheid worden gebracht en met een fatalistischen moed wierp ik mij in de ruimte.

Ik verloor zeer veel aan hoogte ten gevolge van de onzekerheid waarmee ik vloog. Deze vlucht was beduidend slechter dan de eerste. En ik heb het gevoel, dat ik ook later nooit meer zoo grandioos heb gevlogen als de eerste maal.

Ik fladderde door de lucht, wist niet waar ik mijn armen en beenen moest houden; ik was de richting kwijt en werd in de war gebracht door de duiven, die met me meevlogen. Ik probeerde op Hugo de Groot te landen, maar het mislukte, omdat ik me vast greep aan zijn ganzepen, die afbrak, en ik zou leelijk gevallen zijn, als ik niet in mijn wanhoop twee forsche, willekeurige wiekslagen had gemaakt, die me veel hooger brachten dan ik wilde.

Ik werd ziek en wee in mijn maag van het stijgen en dalen en van de grillige baan, die ik ondanks mezelf beschreef. Doch het meest hinderden de menschen me nog met hun uitroepen van verbazing en schrik bij elke onbeholpen beweging, die ik maakte. Ik wilde hen ontvluchten en vloog met groote snelheid naar mijn

¹⁾ Zie de brochure „Een Vogelmensch van Delft“.

(Vervolg zie ommezijde, onderzijde).

Mijnheer de Waarnemend Hoofdredacteur,

Gaarne zouden wij U willen verzoeken ons eenige plaatsruimte af te staan, in Uw door ons zeer gewaardeerd blad, ten einde ons te uiten over de zeer pijnlijke kwestie, die U heeft aangeroerd in de rubriek „t Stoepje”.

Wij zouden hierbij op alle eerstejaars nogmaals een beroep willen doen, om hun garderobe te onderzoeken, en zich daarbij te vergewissen, dat alles wel hun persoonlijk eigendom is. Laat ieder, die tot de conclusie komt, dat hij in het bezit is van één van de onvreemde artikelen, zich direct in verbinding stellen met de Voorloopige Commissie uit het Eerste Jaar, om zoo spoedig mogelijk den eigenaar op te sporen.

Wij vertrouwen er op, dat er een vergissing in het spel is geweest, en deze moet hersteld worden, ten einde de smet, die op het eerste jaar rust, uit te wischen.

U, mijnheer de Waarnemend Hoofdredacteur dank zeggend voor de plaatsruimte, teeken ik, namens de Voorloopige Commissie van het Eerste Jaar,

P. J. MUYSKEN,
Secretaris.

ZESDEJAARSVERGADERING.

Op Donderdagavond, den 10den October, ten acht ure, zal in de bovenzaal der Societeit Phoenix een zesdejaarsvergadering belegd worden.

De Secretaris van de Commissie
uit het 1e jaar A^o Di 1935,

R. VAN ROMUNDE.

Programma voor den cursus in Gezondheidstechniek 1940-1941, aan de T. H. te Delft op de navermelde Vrijdagmiddagen te 15 uur.

1e middag, Vrijdag 11 October 1940.

Inleiding tot de hygiëne van water, bodem en lucht; De Hygiëne van het water, door J. P. Bijl, arts, Directeur van het Instituut voor Praeventieve Geneeskunde.

2e middag, Vrijdag 25 October 1940.

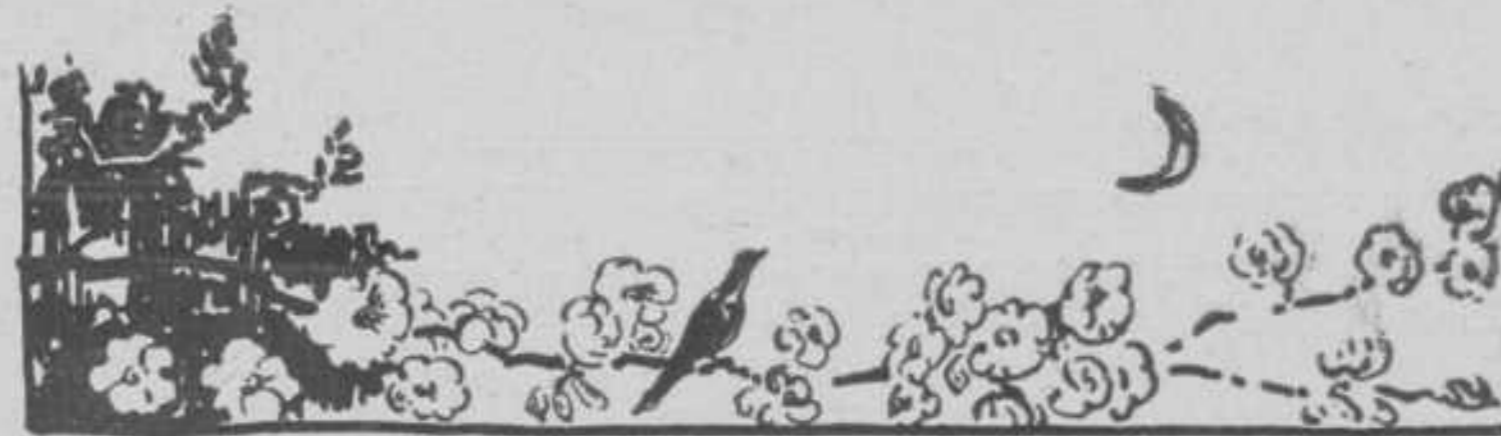
De hygiëne van den bodem; De hygiëne van de lucht; door J. P. Bijl.

(Vervolg van pag. 9 „De Vleugels”).

huis terug. Daar eindigde ik in een glijvlucht, zoals ik het de duiven al zoo dikwijls had zien doen, maar mijn beenen raakten eerder den grond dan ik vermoedde, met het gevolg, dat ik voorover sloeg op de straatstenen en me leelijk verwondde. Ik kon de deur gelukkig nog inschieten, alvorens het op sensatie beluste publiek mij had kunnen inhalen om mijn „mismaakte” lichaam te bewonderen.

Wat er dien dag verder gebeurde, staat me niet zoo helder meer voor den geest. Wel weet ik, dat ik uit het raam op de bovenste verdieping vluchtte, omdat ik een journalist tezamen met den onbeschoften persfotograaf H. zag aanbellen en ik een vulgair interview wilde vermijden, dat niet anders dan kwaad kon doen aan de heilige sfeer, die ik om mijn persoon wilde scheppen. In het begin vloog ik om de kerktorens en rustte op de onbereikbaarste transen en platformpjes. Toen moet ik ook een vlucht op groote hoogte gemaakt hebben, want ik herinner me heel duidelijk, hoe ik Delft klein onder me zag en ook dat ik bij het plotseling opkomende idee van vermoeidheid of kramp in de vleugels weer ontzettend bang werd. Doch dat ik ooit last van afmatting heb gehad kan ik me niet herinneren.

Ik had toen al een methode gevonden om mijn vier overbodige ledematen te bergen. De armen kruiste ik voor den borst en de beenen hield ik losjes gestrekt, waarbij ik de linker voet rechts van de rechter plaatste. Ik had al een zekere behendigheid in wenden en keeren gekregen, want ik weet nog goed, hoe ik het

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

DELFTSCH STUDENTEN MUZIEK GEZELSCAP
„APOLLO”.

Het Bestuur van het D.S.M.G. „Apollo” heeft het genoegen U mede te delen, dat het nieuwe orkestseizoen Maandag 7 October des avonds om kwart over zeven zal worden ingezet met de eerste repetitie op de Boveneetzaal van de Societeit „Phoenix”, mits de tien-uurregeling dan nog vigeert. Teneinde een voorloopigen indruk te krijgen van de orkestbezetting heeft het Bestuur een lijst neergelegd op de lessenaar in de Voorzaal; ook hen, die, hetzij wegens onoplettendheid, vergeetachtigheid, misplaatste schroom of om andere redenen niet op deze lijst geteekend hebben, wordt aangeraden, zich Maandag met hun instrument naar de Boveneetzaal te begeven. Het is namelijk niet geheel mogelijk gebleken, uit de intekennaren een volledig orkest samen te stellen.

Om ook Uw prestaties in kleiner verband te kunnen toonen, kunt U zich aaneensluiten in Kamermuziekcombinaties. Het Bestuur vestigt Uw aandacht op het jaarlijksche Heerenconcert, een van de hoogtepunten van het Corpsjaar, een concert, gewijd aan de Kamermuziek. Zij, die dezen avond nog nooit meegemaakt hebben, behoeven er slechts op te zinspelen in den kring van ouderen, om voor altijd gerekend te kunnen worden tot zijn getrouwe bezoekers. Voor eerstejaars is dit de aangewezen gelegenheid, hun capaciteiten te toonen. Het Bestuur rekent dan ook vast op hun medewerking. Over enkele weken zullen nadere bijzonderheden in de Spiegel bekend gemaakt worden.

De uitgebreide Bibliotheek van het Gezelschap staat ten allen tijde tot de beschikking van hen, die zelf niet het noodige materiaal bezitten. De Bibliothecaris zal iederen belangstellende gaarne een exemplaar van den Catalogus ter hand stellen.

Vooraf, omdat het zich laat aanzien, dat er slechts weinige omstandigheden gunstig zullen zijn in het komende jaar, doet het Bestuur een dringend beroep op de leden van het Gezelschap, teneinde dit jaar toch te kunnen maken tot een, waardig in de rij van zijn voorgangers.

Namens het Bestuur van het D.S.M.G.,
J. A. BORGGREVE, Secretaris.

3e middag, Vrijdag 8 November 1940.

De hygiëne van klimaat en weersgesteldheid, door J. P. Bijl.

4e middag, Vrijdag 22 November 1940.

Techniek der waterwinning en waterzuivering uit hygiënisch oogpunt, door Dr. L. H. Louwe Kooijmans, Hoofd der Chemisch-Bacteriologische Afdeling van het Rijksinstituut voor Drinkwatervoorziening.

(Het vervolg van dit programma zal geplaatst worden in het nummer van de volgende week).

publiek op het Oude Delft versteld deed staan, door, van groote hoogte gekomen, plotseling onder de Peperbrug door te zweven. Later op den dag moet ik het idee van mijn heiligheid verlaten hebben, want behalve het feit, dat ik een begrafenis zegende in Voorburg, kan ik me geen edele daden meer herinneren. Wel zie ik nog voor me, hoe ik een agent tot razernij bracht door over de tramdraden te balanceeren en hoe een zeer geposeerd hoogleeraar tijdens zijn college in de war gebracht werd, omdat er een vreemdsoortige vogel tegen de ruiten fladderde.

Later op den dag was het gerucht van mijn vliegcapaciteiten al zoover verbreid, dat ik geen rustig oogenblik meer had. Overal trachtten amateurs mij te fotografeeren en zelfs werd er een serieuze poging gedaan me in een drijfjacht te vangen. Gelukkig kon ik de Societeit nog heelhuids bereiken. Daar was ik veilig en ik bleef er de rest van den dag. Tijdens den borrel speelde ik voor levende Phoenix en later op den avond voor Icarus, doch mijn vriendjes hadden weinig respect voor mijn parelblanke wiken. Toen ik eindelijk naar huis ging, waren ze leelijk gehavend en met bier bemorst.

Ik vloog in rechte lijn van de Societeit naar huis.

Den volgenden ochtend werd ik wakker en de vleugels waren verdwenen. Ik begon met te twifelen aan de realiteit van de gebeurtenissen, doch op mijn bureau lag de bronzen ganzeveer van Hugo de Groot nog en ik was zwaar verkouden.

J. J.